

oafnåligt sysselsätter sig med böcker, ytterst tråget studerar, och föga känner eller bryr sig om lifvets öfriga förrättningar. — *Syn.* Se *Läsvurm.*

BOKMALM, m. 3. Malm, som skall bokas.

BOKMÄRKAD, m. 3. Särskilt märkad för bokhandels-artiklar, såsom t. ex. den i Leipzig.

BOKMJÖL, n. 3. Malm, bokad så fin, att den liknar mjöl.

BOKMÅNGLARE, m. 3. —*ERSKA*, f. 1. Person, som handlar med gamla böcker i mindre skala.

BOKMÄRKE, n. 4. Märke, bestående af band, tråd, pappersremsa, som begagnas att lägga mellan sidorna i en bok, för att utvisa ett ställe, som man önskar ihågkomma. *Fasthäftadt band till b.*

BOKNA, v. n. 1. Blifva boken. Säges endast om frukt. — *Boknande*, n. 4.

BOKNARR, m. 2. (föga brukl.) Se *Bokvurm.*

BOKNING, f. 2. Se *Bokande*.

BOKNÖT, f. 3. pl. — *nötter*. Se *Bokollon.*

BOKOLJA, f. 1. Olja, som pressas af bokollon.

BOKOLLON, n. 3. Bokträdet frukt.

BOKORD, n. 3. (föga brukl.) Ord, som brukas i böcker, men ej i allmänt tal.

BOKPAKET, bökpaket, n. 3. o. 3. Paket, innehållande böcker (hem. 1).

BOKPERM, m. 2. Se *Perm*.

BOKPLUNDRARE, m. 3. (föga brukl.) Se *Plagiatör*.

BOKPRESS, m. 2. 1) Se *Bokbindarpress*. — 2) Se *Boktryckarpress*. — 3) (fig.) Samteliga boktryckerierna i ett land, med afseende på deras verksamhet, de böcker, som af dem utgifvas, dessas innehåll, o. s. v. Brukas mest i definit form och förkortas vanligtvis till *Pressen*. — *B-ens alster*.

BOKPULPET, bökpullpét, m. 3. Se *Bokstol*.

BOKQVARN, f. 2. Inrättning till malms bokande, bestående af stampar, beslagna med jern, som upplyftas utaf armarna i en hjulstock, vanligtvis ett vattenhjuls.

BOKREM, f. 2. pl. — *remmar*. Rem, hvarmed permarne på somliga gamla böcker hopknytas.

BOKRULLE, m. 2. pl. — *rullar*. Rulle af sammanlagda skrifna pergamentblad, i forna tider (hos Greker, Romare, m. fl.) motsvarande sednare tidens bundna böcker.

BOKRUM, n. 3. Rum, större eller mindre, der böcker förvaras. — *Syn.* Bokkammare, Bokmagasin.

BOKRYGG, m. 2. Betäckningen på baken af en häftad eller bunden bok.

BOKSAL, m. 2. Större rum, der böcker förvaras, uppställda i ordning på hyllor. — *Syn.* Bibliotekssal.

BOKSAMLARE, m. 3. En, som samlar ihop en mängd böcker, antingen af vurm, eller för studier och tycke för läsning.

BOKSAMLING, f. 2. Större eller mindre samling af böcker, förvarade på ett ställe. — *Syn.* Se *Bibliotek*.

BOKSKÄTT, m. 3. Samling af sällsynta och dyrbara böcker.

BOKSKORPION, bökskärpion, m. 3. (nat. hist.) Ett slags skorpion, platt, brun, med 2 ögon och utan gadd, som träffas ibland böcker, papper, i skåp, och der utrotar insekter. Kallas äfven Klokrypare. Chelifer canroides.

BOKSKRIFNING, f. 2. Böckers sammanskrifvande, författande.

BOKSKRIFVARE, m. 3. En, som skrifer böcker. Brukas nästan i föraktlig mening. — *Syn.* Bokmakare.

BOKSKRIFVERI, n. 3. Böckers samman-skrifvande, såsom yrke eller sysselsättning betraktadt. — *Syn.* Bokmakeri.

BOKSKULD, f. 3. En i räkenskapsbok antecknad skuld. Brukas isynnerhet om alla sådana, för hvilka fordringsägaren icke har annan säkerhet, såsom revers, vaxel, o. s. v.

BOKSKÅP, n. 3. Skåp med hyllor till böckers förvarande.

BOKSLUT, n. 3. 1) En räkenskapsboks avslutande genom alla de särskilda räkningarnes (Contos) sammanförande till ett hufvudresultat. *Göra b. Hålla på med ett b.* — 2) Sjelfva resultatet häraf. *Ett gynnsamt b. Detta årets b. visar, att våra affärer stå på goda fötter.*

BOKSPRÅK, n. 3. Ett slags språk (ord, talesätt, ordvändningar, o. s. v.), som brukas i böcker, men ej i dagligt tal. — *Motsatser*: Hvardagsspråk, Dagligt tal, Talspråk. — *Syn.* Skrif-språk, Författarspråk, Skriftställarspråk.

BOKSPÅN, f. 1. o. n. 3. 1) Spån af bokträdet, som begagnas till hvarjehanda ändamål, isynnerhet taktäckning. — 2) Spån af trä, som begagnas till bokpermar.

BOKSPÄNNE, n. 4. Se *Bokknäppe*.

BOKSTAF, m. 3. pl. — *stäfver*. 1) Tecken, hvarigenom ett språklyd göres åskådligt. *Ett alfabet består af alla b-stäfverna, som tillhöra ett språk.* *Stor b.*, vanligtvis större och af annan form än *Liten b.* I boktryckarspråket äro *Stora b-stäfver* liktydiga med Versaler och Kapitelser, *Små b-stäfver* med Gemena, d. v. s. allmännast förekommande. (Fig.) *Han har icke skrifvit en b.*, icke det ringaste. — *Syn.* Ljudtecken. — 2) (fig.) Ordamenigen i en skrift. Förekommer blott i några få uttryck, och då alltid i definit form. *Efter b-fven*, efter ordet eller orden, ordagrant, t. ex.: *Tyda något efter b-fven; det bör förstas efter b-fven.* (Bibl.) *B-fven dödar, men andan gör lefvande, se Anda, 4, h.* — 3) Tunnstaf, förfärdigad af bok.

Anm. Benämningen *Bokstaf*, i hem. 1, härleder sig deraf, att de germaniska och skandinaviska folken i äldsta tider inskuro sin skrift på tunna skifvor af bokträ.

BOKSTAFLLIG, a. 2. Som är efter orden, efter bokstafven. *B. öfversättning.* *B. mening*, motsats till Andemening (se d. o.). — *Syn.* Ordagrann.

BOKSTAFLLIGEN, adv. Efter orden, efter bokstafven, efter ordamenigen. *Det är b. sant.*

BOKSTAFSFEL, n. 3. 1) (boktr.) Öriktig bokstaf i korrektur eller tryckt skrift. — 2) Se *Skriffel*.

BOKSTAFSFÖLJD, f. 3. Alfabetisk ordning.

BOKSTAFSLJUD, n. 3. Ljud, som genom en bokstaf betecknas.

BOKSTAFSMENING, f. 2. (föga brukl.) Bokstafllig, ordagrann mening, ordamening.

BOKSTAFSREDE, n. 4. (föga brukl.) Se *Alfabet*.

BOKSTAFSRIM, n. 3. Så kallades, i den fornordiska verskonsten, tre ord med samma begynnelsebokstaf uti tvenne intill hvarandra stående och sammanhörande versrader.

BOKSTAFSRÄKNING, f. 2. Se *Algebra*.

BOKSTAFSSKRIFT, f. 3. sing. Konsten att skrifa med bokstäfver, till skillnad ifrån Hieroglyfskrift, m. fl.

BOKSTAFVERA, v. a. o. n. 1. 1) Se *Stafva*. — 2) Vid uppläsning af en skrift tydligt låta höra alla bokstafsljuden. — *Bokstafverande*, n. 4. o. *Bokstafvering*, f. 2.